

Linie života

Znázorníme si životní linii rodu a vyznačíme na ní hlavní události.

Narození

Narození představuje důležitou událost v životě rodiny i celého rodu. Je provázeno určitou činností, jež je obvyklá v kulturní tradici národa. Je to příprava novomanželů k početí, opatrování těhotné ženy, příprava k porodu, počínání ženy při porodu, příprava místa k přijetí dítěte, ošetření novorozence po porodu, jednání manžela a chování příbuzných.

Pojmenování

Následující významnou událostí po narození dítěte je obřad pojmenování, které představuje zvláštní zasvěcení dítěte rodu. Tímto zasvěcením je dítě spojeno s rodem.

K obřadu pojmenování se lidé stavěli velmi odpovědně, neboť se domnívali, že jméno odráží osud a poslání člověka.

Zpravidla se jméno předem nevybíralo, čekalo se na narození dítěte, protože se ultrazvukové vyšetření objevilo značně později. Jestliže rodiče chtěli pojmenovat dítě podle nějakého příbuzného, zajímali se o jeho osud a charakter. V případě, že dítě pojmenujeme na počest někoho, tak podvědomě začneme promítat osud dotyčného příbuzného na dítě.

Například jestliže děda Štěpán byl silný a odvážný, pak se vnuk na jeho počest mohl jmenovat po něm, aby byl jednou také silný a odvážný.

V současnosti se mladí lidé často ptají: „Jak máme správně vybrat jméno dítěti a kdy je nejlepší to udělat?“

Mladý pár čekal narození dítěte. Ultrazvukové vyšetření ukázalo, že to bude holčička. Budoucí rodiče

začali vybírat jméno pro dceru. Seznamovali se s různými jmény: studovali onomastiku – nauku o vlastních jménech, seznamy svatých. Poté, co si vybrali několik jmen, které se jim líbily, těhotná žena vyslovila nahlas každé jméno a snažila se vycítit, jak zareaguje duše dítěte na znění jména. Zdálo se jí, že se duši dítěte líbilo jméno Věra. Rozhodla se, že zjistí jeho význam. Ukázalo se, že jméno Věra je velmi staré a v překladu ze staroslovanského jazyka znamená – cítící světlo.

Ve stanoveném termínu se narodila hezká holčička, maličká a lehoučká. Když se jí maminka pokusila oslovit jako Věru, tak ucítila určitý odpor. Vtom přišel mladý otec, vzal dceru do náruče a řekl: „Kdepak Věra! K nám přišla Světlana!“ Jakmile mladá žena uslyšela tato slova, pocítila uspokojení a přijetí.

Takovým způsobem si jméno našlo svou majitelku.

Dáme vám několik rad, jak vybrat jméno budoucímu dítěti, ale sami se rozhodněte, kterou z nich použijete.

První varianta, o níž jsme se už zmiňovali, je pojmenovat dítě po někom z příbuzných, například po dědečkovi nebo babičce. Takovým způsobem posílíme v dítěti určité vlastnosti, které jsou vlastní předkovi.

Druhá varianta – můžete se obrátit na zkušeného astrologa, jenž vytvoří podle data a místa narození dítěte astrologickou mapu. Podle této mapy lze určit silné a slabé stránky osobnosti člověka a pak na základě toho vybrat jméno, které bude posilovat pozitivní vlastnosti a zmírňovat negativní.

Můžete se také spolehnout na vlastní intuici a oslovit duši dítěte, ať vám sama napoví jméno, jež pro ni bude nejvhodnější.

Prostudujte rovněž onomastiku vlastních jmen a seznamy světců. Každý národ si postupně vytvářel vlastní seznam jmen a pro aktivizaci rodové energie je dobré dát dítěti jméno národa, v němž se narodilo.

Jaká jména měli naši předkové?

Uvádíme několik tradičních slovanských jmen.

Ženská jména: Světlana, Jarka, Lydie, Ludmila, Miroslava, Jaroslava, Lada, Darina, Milada, Věra, Naděžda.

Mužská jména: Radomír, Vladimír, Miroslav, Jaroslav, Svatoslav.

Příklady jmen jiných národů:

Gulžan – duše jako kvítek.

Džamal – krása.

Bakyt – štěstí.

Každé jméno má svůj význam a nese určité vibrace.

Dříve se ještě přihlíželo ke společenskému stavu, v němž se dítě narodilo. Jestliže se narodilo v rodině vítězů, dávali mu odpovídající jméno, například Ratibor, Jarun, Jaropolk, Ratmir a jiné.

V případě, že se narodilo v rodině volchvů [slovanských čarodějů], pak dostalo jméno Velimudr, Vedosvet, Vedamir a jiné.

Po revoluci v roce 1917 se v Rusku objevila také revoluční jména, například Stalina, Okt'abrina, Telegraf a podobně.

V současném světě mají rodiče na výběr. Přitom je důležité pamatovat na to, že se jméno musí

k člověku hodit a odrážet jeho vnitřní podstatu.

Obřad pojmenování završoval vstup nového příslušníka do rodového systému.

1 rok

Kojenecký věk představuje období od narození do jednoho roku. Malé dítě se přizpůsobuje novým životním podmínkám. Také mladí rodiče si osvojují nové povinnosti a zvykají si na svůj nový stav.

3 roky

Ve třech letech si dítě vytváří představu o sobě jako o chlapci, nebo jako o holčičce. Chlapci se snaží napodobovat tatínka a mužské modely chování, zatímco děvčata napodobují maminku a ženské vzory chování.

6 let

Začátek období učení. V životě dítěte se objevuje ještě jeden důležitý dospělý – učitel.

12–14 let

Období pohlavního dospívání. Přejít do stavu mladíka nebo dívky. Příprava k dospělému samostatnému životu.

Svatba

Představuje jeden z nejdůležitějších přechodových obřadů v životě mladých lidí. Získávají v rodu nové postavení – status manžela nebo manželky.

Spojují se dva rody a vytváří se nový rodinný systém. Vzniká nový článek společnosti.

Narození dětí

S narozením dětí v nové rodině znovu probíhá přeměna celého rodového systému. Mladí manželé se stávají rodiči a jejich rodiče dědečky a babičkami.

Rodový systém se rozšiřuje a obohacuje.

Narození vnuků

Narozením vnuků v rodině začíná nové důležité období – období rádcovství, předávání znalostí a zkušeností dospívajícímu pokolení. Nyní se rodiče sami stávají dědečky a babičkami.

Narození pravnuků

Rovněž je důležitým obdobím v životě rodiny i celého rodu. Zvláštností tohoto období je přehodnocení prožitého života a příprava na přechod do jiného světa. Čím více je v rodu dlouhověkých lidí, tím životaschopnější je rod. Bohabojný stařec představuje duchovní sílu a záštitu rodu.

Odchod z tohoto světa

A nakonec – dovršení cesty duše v tomto vtělení

a přechod na onen svět. Tento přestup